

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 6

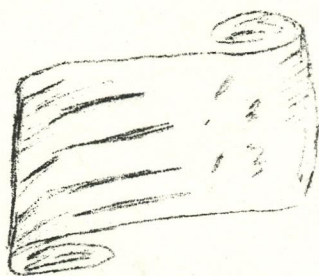
VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNEŠ

ČTVRTEK

13.10.1988

- 9.00 – seminář o představení
v malém sále Krakono-
še
- 13.00 – schůze přípravného
výboru v kužárně Kra-
konoše
- 13.30 – loučení s DS Karolin-
ka v malém sále Kra-
konoše
- 14.30 – Větrovanka před Kra-
konošem
- 14.30 – Vítání DS Mašťov
na MĚNV
- 15.00 – vítání DS Mašťov před
Krakonošem
- 16.00 – Jiří Hubač:
a GENEÁLKA
- 19.30 /DS Hostouň/
22.30 – setkání DS Hostouň
s patrony v požární
zbrojnici

ZÍTRA – PÁTEK – 14.10.1988

- 8.30 – seminář o představení
v malém sále Krakono-
še
- 10.30 – beseda se zasl. umělkyní
Vlastou Fabiánovou
v malém sále Krakono-
še

VCT 28 Semily

/pokračování na str.2/

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Za negativní jev v amatérském di-
vedlenašeho Západočeského kraje po-
važují skutečnost, že většina našich
krajských přehlídek se koná jednou
za dva roky. Týká se to i přehlídky
ve Žluticích, která sice probíhá kaž-
doročně, ale jen každý druhý rok pat-
ří vesnickým a zemědělským souborům;

*Ze západních
Čech*

v mezidobí se zde konají přehlídky
městských souborů "štředního proudu",
t.j. nešpičkových. Myslím si, že je
tento systém na práci souboru znát,
protože nemají častější možnost kon-
frontace své práce. Chybí častější
setkání lidí, kteří divadlo dělají,
přenášení poznatků z vlastní práce
a možnost o tom diskutovat – a dokon-
ce ani jednou za ty dva roky se na
přehlídku z kapacitních /ubytovacích/
důvodů nedostanou všichni zástupci
souborů, které by měly zájem. Je to
tak u nás ve všech kategoriích divadla.

/pokračování na str.2/

/pokračování ze str.1/

- 13.00 - schůze PV v kužárně
Krakonoše
- 13.00 - seminář kursu praktické režie v požární
zbrojnici
- 13.30 - loučení s DS Hostouň
v malém sále Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 - vítání DS Čřechov u
Brna na MěNV
- 15.00 - vítání DS Čřechov před
Krakonošem
- 16.00 - Alexandr Čchaidze:
a KDYŽ MĚSTO SPI
- 19.30 /DS Maššov/
- 22.30 - setkání DS Maššov
s patrony v požární
zbrojnici

Vstřícně a smysluplně

Zajímavé představení divadelního souboru Klapý rozpoutalo včera v dopoledním semináři velmi živou diskusi. Hovořilo se hodně o výrazné úpravě a posunu inscenace oproti textu, o společenské situaci, kterou předloha zpodobňuje. Potěšitelný a velmi cenný byl vstřícný přístup režiséra k připomínkám, snaha najít společný jazyk, což vždycky přispěje k příjemné atmosféře a smysluplnému průběhu semináře.

Dopolední pracovní posezení "v podvodní říši" bylo pak doplněno konkrétními informacemi zástupců DILIA vztahujícími se k činnosti této agentury a k stykům amatérského divadla s ní. Kéž by se nastolená pohoda navytratila ani dnes!

- 2 -

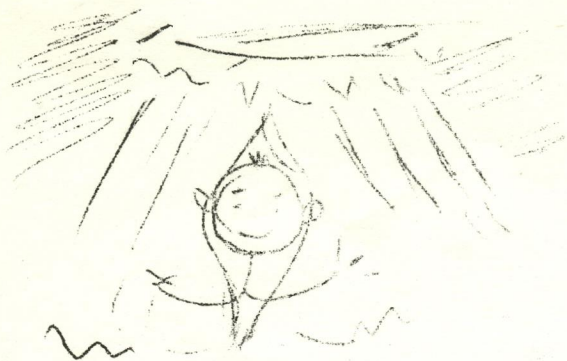
/pokračování ze str.1/

Náš KV SČDO se proto v současné době snaží o dohodu s ředitelem plzeňského KKS: ředitel chodí dokonce na naše zasedání, neboť je vítá jako nový zdroj informací, které mu předtím chyběly. KV SČDO navíc pořádá 1x za rok rozšířené zasedání pléna, kam zve zástupce ze všech souborů, aby si mohli pohovořit o problematice, která je zajímavá.

Myslím, že dalším problémem, který se dotýká vesnických souborů, je rozmístění profesionálních divadel. Máme totiž v kraji řadu "hluchých" míst, od těchto divadel vzdálených, kde amatérští divadelníci musejí žít skutečně jen z toho, co se sami naučí. Na druhé straně pak v jiných okresech blíže centra máme dost příkladů kvalitní profesionální spolupráce /viz třeba DS Žlutičan Pšov, který ve Vysokém vystupoval v loňském roce a jehož vývoji tato spolupráce velmi prospěla/.

V letošním roce se krajská přehlídka vesnických a zemědělských souborů nekonala, soubory se proto vzájemně neviděly. O postup na národní přehlídku se jich ucházelo celkem pět: DS OB Poběžovice s Krpatovým Mistrem ostrého meče, Vejprnice s Provinčními anekdotami A.Vampilova, DS Žlutičan Pšov s Hubáčovou Generálkou, Konstantinovy Lázně s hrou G.Gorina a A. Arkanova Svatha pro celou Evropu /zařazeno na nár.přehlídku ruských a sověts. div.her ve Svitavách/ a konečně DS Kozina OB Hostouň, jehož inscenaci Hubáčovy Generálky ve Vysokém uvidíme.

Vlastimil Vondráček
předseda KV SČDO a člen
KPS pro divadlo

Dnes hraji

Nováčkem letošní přehlídky je DS Kozina OB Hostouň.

Povídali jsme si s Františkem Mitalou, režisérem a Milanem Leškem, vedoucím souboru:

V lednu to bude 42 let od doby založení souboru. Soubor není sice moc starý, ale jeho založení bylo právě v roce 1947 důležitou událostí. V oblasti, která byla do té doby silně obydlena občany německé národnosti, začalo osídlování pohraničí a vznikaly nové sousedské a přátelské vztahy mezi lidmi, kteří se dříve vůbec neznali. A že přátelství a vztahy mezi členy souboru byly trvalé dokazuje to, že jako jediní v okrese po celou dobu svého trvání hrají každoročně, bez přerušení. Na okrese jsou soubory s daleko delší historií /až 120 let/, ale ty nehrají zdaleka tak pravidelně. Samozřejmě, že v řadách členů souboru jsou i ti, kteří jej zakládali /i když dnes už nehrají/, samozřejmě, že přišla řada nových, mladších.

Říkají dále: "Naši předkové šli na to trochu jinak, tak jak se dříve ochotnické divadlo hrálo - nastudovali 8 - 9 premiér ročně. Dnes to děláme jiným způsobem. Máme ročně jednu premiéru, ale za to mnohem více repríz. Osa 13 u každé inscenace a hrajeme pro diváky celého okresu.

/pokračování na str. 4/

Divadelní soubor Jana Honsy SKP Karolinka přivezl do Vysokého n. J. inscenaci hry Jiřího Voskovce a Jana Wericha s hudbou Jaroslava Ježka Těžká Barbora. Není bezesporu snadné inscenovat text, který je jednak pevně zakořeněn v době vzniku /1937/ a jednak se opírá o herecké a improvizční schopnosti obou autorů v postavách žoldnérů.

Soubor z Karolinky se s touto skutečností pod vedením Miroslava Plešáka vyrovnal se ctí. Použil textové aktualizující úpravy Wericha a Horníčka z 50 let a ještě dalších aktualizací, které se však vesměs rodily zevnitř tématu a a i tam, kde sklouzávaly ke komunální satíře, působily celkem uměřeně a většinou nepřekročily hranice vkusu /také díky lehkosti hereckého provedení/. Hrají nikoliv o vnějším nepříteli, ale obražejí se dovnitř, mezi nás - je to obrana, varování před zlem a nesmyslnostmi, které si

Recenze

způsobujeme a mohli bychom dále způsobovat my sami.

Inscenace si zachovává nejen rozměry satiry, "srandy", uvolnění - ale i občas způsobuje i lehké mrazení, je plastická a spontánní, a proto působí emotivně a funguje v dopadu na diváka. Profesionální režijní vedení je zde smysluplné, protože dokáže nacházet spojnice mezi figurami, osobnostmi a schopnostmi herců, takže přes různost hereckých dispozic působí inscenace kompaktně. Navíc nestojí pouze na žoldnéřích, ale na celém hereckém kolektivu /i když výkony J. Orsága jako starosty a S. Šuláka a L. Fřenka jako žoldnérů byly nejvýraznější/.

Problémem inscenace je její druhá část, která je slabší - částečně je to dáno už samotným textem, s nímž si v tomto směru inscenátoři nedokázali bezesbýtně poradit. Je to i v posunu výkladu tématu - závěr inscenace, dohrávaný vlastně už po jeho završení, působí navíc zbytečně, rozmělněně.

/pokračování ze str.3/

Je nás v souboru v současné době 26, z toho 12 aktivně činných. Největším problémem u nás je odliv mladých lidí /o čemž se podrobněji zmiňujeme v odpovědi na anketu Větrníku/. V poslední době se snažíme opustit léta zakořeněný názor /jak bývalých ochotníků, tak diváků/ na to, že na vesnici se musí hrát jen klasika atd. atd. /mnozí to jistě sami dobře znají/ a děláme divadlo s moderním názorem na dramaturgii, scénografii i herectví.

Cesta do Vysokého pro nás nebyla lehká. Inscenaci jsme vůbec nedělali pro úspěchy na přehlídkách, ale pro vlastní pocit dobře vykonané práce. Ale když se soubor dozvěděl o své nominaci, došlo k obrovskému povzbuzení, oživení činnosti a stmelení kolektivu. Nesmírně jsme se těšili, tvrdě pracovali na dotvoření inscenace. O tom, jak jsme se těšili svědčí i to, že jsme nečekali až na den našeho vystoupení, ale celý soubor je zde od počátku přehlídky a setrvává až do konce /do úplného vyčerpání/. A moc se nám tady líbí.

1. Jaké máte zkušenosti s reakcí mladých diváků na tzv. netradiční divadlo?
A na divadlo vůbec?
2. Jaké jsou vaše zkušenosti se získáváním mladých lidí a jejich zapojením v souboru.
/Eventuelně v čem vidíte příčiny jejich zájmu nebo nezájmu/

Odpovídá: Ivan Svoboda

Bystřé u Poličky

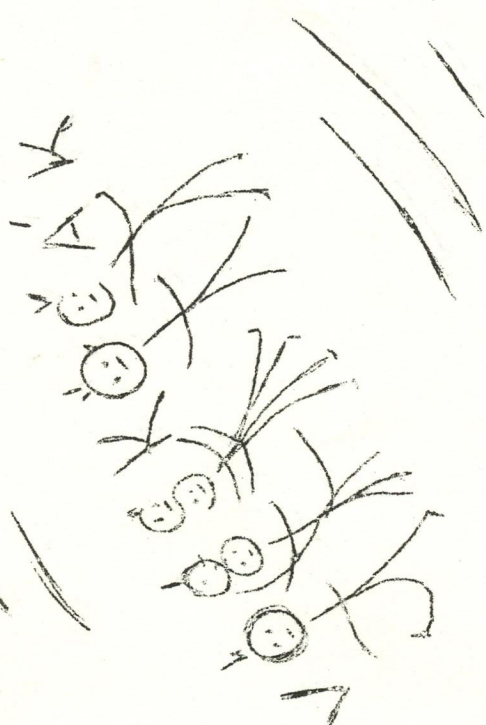
1. Mladí přicházejí do divadla když tam hrají mladí. Je to vlastně jejich přirozenost, jako se jdou jiní podívat na své herce. A právě netradiční divadlo hrají především mladí /není to pravidlo/, a proto je více přitahuje.
2. S mládím v našem souboru nemáme problém. Tvoří určitou část, která se může při zkouškách bavit o svých problémech. I to vlastně divadlo v sobě přináší. Z vlastní zkušenosti vím, že tam kde je jeden nebo dva mladí - většinou odcházejí.

Odpovídá: Jiří Pelikán

Poběžovice

1. Žádné a o plamé teoretizování jistě nestojíte. Našimi diváky se mládež stává zřídka, spíše plní tržby místního kina, které u nás supluje klub.
2. Získávání mladých je u nás otázka čistě individuální. Nikdy se nám však nestalo, když jsme potřebovali herce z řad mladých, že se nám nepodařilo je získat. Je však dost velká "úmrtnost", neboť chláci odcházejí na vojnu a ztratí se ve světě a děvčata plnit své mateřské povinnosti.

Ambeta? Větrník?

Ovšem o nějakém "masovém" zájmu o náš soubor se mluvit nedá. Zásahu na tom má především -- jako u většiny jiných oblastí v současné době u nás -- havarijní stav estetické výchovy na školách. Zpěv a poesie jsou dobré jen jako ministranti při slavnostních mších a není-li na škole pro věc zapálený kantor, končí estetická výchova na mateřské škole. Je-li tolikož se v této oblasti přestavba nevztahuje, těžko lze doufat, že se situace změní a mně zbývá jen doufat, že se dalších důsledků této politiky nedožiju.

Odpovídá: Láda L h o t a

1. Domnívám se a mám i několik zkušeností, že mladý divák reaguje kladně na dobré divadlo netradiční stejně jako na dobré představení tradiční -- interpretační. I když se zdá, že inklinuje více k divadlu netradičnímu. Já sám nemám tato rozlišování rád a označuji si představení dobrá, která mě zaujmou, osloví a jsou čitelná proč si hru soubor vybral a se zájmem zahrál; ať v aréně, hale, na schodišti či na ulici nebo v kukátkovém jevišti. Naproti tomu divadlo špatné, hrané kdekoli tradičně či autorsky a netradičně.
2. Zejména v posledních letech se mi jeví větší a upřímný zájem mladých lidí o aktivní zapojení do divadelní práce. V souborech, kde dostávají příležitost k této činnosti, ať už jako herci nebo technického zaměření, tam většina mladých vydrží. Další dobrou devizou pro udržení mladých v souboru je naprostá rovnocennost těchto se zkušenými a staršími členy a pověřování úkoly na které stačí. Zkrátka -- kde tvoří soubor dobrou partu a dělá slušné divadlo, tam mladý člověk se rád zapojuje a vydrží.

Dnes bych mezi námi chtěl moc srdečně přivítat Lenku Láznovskou, vedoucí divadelního oddělení ZUČ UKVČ Praha, která přijela včera.

Pak bych se asi měl rozloučit i já se svým milým přítelem Františkem. Vítám vás, neboť se s vámi srdečně rozloučil i jeho rodný soubor Krakonoš. František se prý nechal zlamat do DS Klapý.

Doufám, že jste rádi že

Robučuje klonosár hradaj
aj aj.

A nyní jedna rada - recept
z divadelní kuchyně /pst!
prozradil mi jej sám ústřední
metodik Karel/:

"Vzhledem k tomu, že výroba kou-
ře při představení Rádobydivadla
se neobešla bez újmy na dýchacím
traktu hostujícího produktéra
nabízíme /i všem ostatním/
řešení jiné:

Do nádoby /nejlépe staré ple-
chovky/ Nalijeme trochu 30-40 pro-
centního peroxidu vodíku /příp.
technického - kouř/pára/ pak ale
trochu páchne/. Potřebujeme-li
vyvolat kouř, vhodíme dovnitř
malé množství hypermanganu zaba-
leného do toaletního papíru /ne-
seženeme-li, pak do gázy/ a zaji-
štěného drátem. Množství kouře,
jeho hustotu a délku regulujeme
množstvím a poměrem ingrediencí,
druhem obalení a jeho silou -
nutno vyzkoušet.

Pozor! Při prudší reakci se ná-
doba značně zahřívá, vystříknu-
tý peroxid může potřísnit a
poškodit oděv či popálit pokožku
- bílé skvrny na kůži však s
úspěchem využijeme při výrobě
trvalé masky malomocného.

- Pozor! Žízeň po umění ještě
neznamená po umění žízeň!
- KDYŽ JI HONZA POLÍBIL
PROMĚNILA SE Z ROPUCHY
V PĚKNOU ŽÁBU
- V POHÁDKÁCH JSOU HLUPÁCI
CHYTŘEJŠÍ NEŽ V ŽIVOTĚ
- Na pohádky chodíme proto, že
musejí mít dobrý konec. Jinak
by to nebyla pohádka, ale pravda.
- Když jednou Francek čeká na Maryšu,
Vávra po něm střílí, ale bohužel
nezasáhne, protože ho Maryša
druhý den otráví.
- NÁPOVĚDĚ JSEM ROZUMĚL,
JENOMŽE JSEM NEVĚDĚL,
JESTLI TO MAM ŘÍKAT JÁ

